

ที่ คค ๐๙๐๒/๔๙๖๗

กระทรวงคมนาคม

ถนนราชดำเนินนอก กทม.๑๐๑๐๐

๑๗ เมษายน ๒๕๒๗

เรื่อง การขนส่งสินค้าขาออกที่ทางรัฐบาลไทยขายให้กับรัฐบาลต่างประเทศ และการขนส่งสินค้า
เข้าของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ใช้เงินกู้จากต่างประเทศ
กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมกิจการพาณิชย์ของประเทศ โดยได้ตราพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ขึ้นใช้บังคับ และต่อมาได้ออกกฎกระทรวงคมนาคมฉบับที่ ๒ (พ.ศ.
๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม
๒๕๒๔ กำหนดให้ของที่ทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ สั่งหรือนำเข้ามาจาก
ต่างประเทศ โดยทางเรือในเส้นทางที่มีเรือไทยเดินอยู่และสามารถให้บริการรับขนได้ ต้องบรรทุกโดยเรือ
ไทย และประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเส้นทางเดินเรือที่ผู้สั่งหรือนำของเข้ามาจากต่างประเทศ
ต้องบรรทุกของนั้นโดยเรือไทย ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๒๔ ยกเว้นให้ของที่ซื้อโดยใช้เงินกู้จากสถาบันการ
เงินระหว่างประเทศ เงินกู้จากรัฐบาลต่างประเทศหรือเงินกู้จากเอกชนในต่างประเทศที่มีเงื่อนไขบังคับไว้
ให้เจาะจงใช้เรือใดในการขนส่งของนั้น หรือมีเงื่อนไขประการอื่นซึ่งทำให้ไม่อาจเลือกใช้เรือไทยในการขนส่ง
ของนั้นโดยจำเพาะได้ ไม่ต้องบรรทุกโดยเรือไทย นั้น

จากผลของการบังคับใช้กฎและประกาศกระทรวงดังกล่าวที่ผ่านมาปรากฏว่า มีของที่ส่วน
ราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งสั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเป็นจำนวน
มาก ที่ซื้อโดยใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เงินกู้จากรัฐบาลต่างประเทศ หรือเงินกู้จากเอกชน
ในต่างประเทศ ไม่ได้บรรทุกโดยเรือไทย เนื่องจากเป็นกรณีเข้าข้อยกเว้นตามประกาศกระทรวงคมนาคม
โดยมีเงื่อนไขบังคับไว้ไม่ให้เจาะจงใช้เรือใดในการขนส่งของนั้น หรือมีเงื่อนไขประการอื่นทำให้ไม่อาจเลือกใช้
เรือไทยได้ ทั้งนี้ นอกจากเรือไทยจะไม่ได้รับประโยชน์แล้ว แม้เรือของประเทศผู้ขายของก็ไม่ได้รับประโยชน์
ด้วย เพราะผู้บริหารจัดการขนส่งในต่างประเทศซึ่งเป็นตัวกลางในการจัดหาของและจัดหาเรือจะต่อรองลดราคา
และเลือกใช้บริการเรือที่คิดค่าระวางต่ำ ซึ่งบางครั้งปรากฏว่าต่ำกว่าค่าระวางของชมรมเรือถึงร้อยละ ๕๐-
๖๐ การที่ผู้บริหารจัดการขนส่งเลือกใช้เรือที่คิดค่าระวางต่ำนี้ ผลประโยชน์ย่อมตกเป็นของผู้บริหารจัดการขนส่งทั้ง
สิ้น ประโยชน์หาได้ตกแก่ส่วน ราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจของไทยไม่ เพราะ
การซื้อขายสินค้าหรือสัญญาว่าจ้างแบบ turn-key Project ที่ใช้เงินกู้จากต่างประเทศนั้น ส่วนใหญ่เป็นการ
ตกลงกันในราคา ซี.แอนด์ เอฟ หรือ ซี.ไอ.เอฟ ซึ่งเป็นราคาที่รวมค่าขนส่งไว้ในราคาที่ตกลงนั้นแล้ว อนึ่ง
เมื่อพิจารณาว่าของเหล่านี้แม้จะซื้อโดยเงินกู้ แต่ในที่สุดประเทศไทยผู้ก็ต้องใช้คืนเงินกู้นั้น ผลของการสั่ง
หรือนำของนั้นเข้าจึงไม่ต่างจากกรณีที่ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะสั่ง
หรือนำเข้าด้วยเงินงบประมาณแต่อย่างใด

นอกจากนี้ ในแต่ละปีรัฐบาลไทยได้ขายข้าว ผลผลิต และผลิตภัณฑ์การเกษตรให้แก่รัฐบาล
ต่างประเทศหรือเอกชนในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก สินค้าต่างๆที่รัฐบาลขายไปนั้นส่วนใหญ่ขายไปใน
ราคา เอฟ.โอ.บี โดยผู้ซื้อเป็นผู้นำเรือมาขนสินค้าไปเอง สินค้าเหล่านี้หากจะช่วยเหลือสนับสนุนให้ขนโดยเรือไทย
หรือให้บริษัทเรือไทยได้ดำเนินการขนไปจะเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนเรือไทยให้มีความเข้มแข็งขึ้น อันจะ

เป็นการช่วยส่งเสริมฐานะของเรือไทยโดยตรงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในยามที่มีเรือเกินกว่าปริมาณของซึ่งมีการแข่งขันกันหาสินค้าลงเรือกันอย่างมาก ในปัจจุบัน

เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวีของประเทศ คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๒๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๒๗ ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีมติให้เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและมีมติให้ส่วนราชการถือเป็นหลักการดังนี้

๑. การขนส่งสินค้าเข้าของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ใช้เงินกู้จากต่างประเทศให้ส่วนราชการที่เจรจาเงินจากต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเงินกู้จากรัฐบาลต่างประเทศ สถาบันการเงิน หรือเอกชนในต่างประเทศถือเป็นหลักในการเจรจาว่าให้มีข้อกำหนดให้ใช้เรือไทยไว้ในสัญญาเงินกู้โดย

๑.๑ ให้กำหนดว่าสินค้าที่ซื้อด้วยเงินกู้นั้นให้ซื้อในราคา เอฟ.โอ.บี. และต้องขนส่งสินค้านั้นโดยเรือไทยตามที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีกำหนดไว้ ถ้าผู้ให้กู้ไม่ตั้งใจในการกำหนดเรื่องขนส่งสินค้าเป็นอย่างอื่น หรือถ้าตกลงซื้อขายกันในราคา ซี.ไอ.เอฟ. หรือ ซี.แอนด์ เอฟ. ก็ให้กำหนดให้ขนส่งสินค้านั้นโดยเรือไทย

๑.๒ เงินกู้ใดที่มีข้อตกลงเป็นเงื่อนไขบังคับมิให้เจาะจงใช้เรือใดในการขนส่ง หรือมีเงื่อนไขประการอื่นซึ่งทำให้ไม่อาจเลือกใช้เรือไทยในการขนส่งสินค้านั้นโดยเฉพาะ แม้จะมีการขายของในราคา เอฟ.โอ.บี. ซี.ไอ.เอฟ. หรือ ซี.แอนด์ เอฟ. ก็ให้ต่อรองกับผู้ให้กู้ว่าอย่างน้อยการขนส่งสินค้านั้นต้องขนส่งโดยเรือไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

๑.๓ หากได้ดำเนินการต่อรองกับผู้ให้กู้ตาม ๑.๒ และไม่ได้ผล ก็ขอให้ส่วนราชการที่จะเป็นผู้ใช้เงินกู้ในการซื้อสินค้าหรือว่าจ้างผู้รับจ้างดำเนินงานตามสัญญาเงินกู้นั้นเจรจากับผู้ชนะการประกวดราคาขายสินค้าหรือรับจ้างทำงานนั้นๆ เพื่อขอให้ใช้เรือไทยในการขนส่งสินค้าหรือวัสดุที่นำมาจากต่างประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๒. การขนส่งสินค้าขาออกที่ทางรัฐบาลไทยขายให้กับรัฐบาลต่างประเทศ ในการขายสินค้าระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ให้ส่วนราชการที่ดำเนินการขายสินค้าดังกล่าวพยายามหาหนทางสนับสนุนเรือไทย โดยการให้ใช้เรือไทยในการขนส่งสินค้าที่ขายออกไปนั้นให้มากที่สุดเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้ได้ โดยในการนี้ขอให้ประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีโดยตรงและใกล้ชิด เพื่อช่วยสนับสนุนกิจการพาณิชย์นาวีของประเทศไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นสมควรขอได้โปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในโอกาสแรกด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมัคร สุนทรเวช

(นายสมัคร สุนทรเวช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี

กองนิติการและการต่างประเทศ

โทร ๒๕๑๐๓๑๕